

TALEPAPIR

Det talte ord gælder

Tilhørerkreds:	Socialudvalget
Anledning:	Samrådsspørgsmål X
Taletid:	9 min.
Tid og sted:	3. marts 2010, kl. 13.00-14.00.
Dok nr.:	183283

Socialministeren og jeg har fået et fælles spørgsmål om borgerstyret personlig assistance – den såkaldte BPA ordning.

Det er som bekendt en ordning, der har hjemmel i serviceloven, og som er rettet mod borgere, der har et omfattende behov for pleje, overvågning eller praktisk hjælp. Det er med andre ord en ordning, som hører under socialministerens ressort.

Nogle af disse borgere får imidlertid også respiratorbehandling i hjemmet. De har brug for hjælpere til at overvåge og sikre, at respiratoren virker. Hos disse borgere er der derfor også en sundhedsfaglig opgave, som skal varetages. Så det er her, jeg kan bidrage til diskussionen af BPA.

Når en borger har brug for både BPA og respiratorhjælpere vil det i mange tilfælde være oplagt at kombinere de to hjælpeordninger. Hvis en borger kan nøjes med at have en enkelt hjælper omkring sig, vil det være godt for borgeren, og det vil samtidig være en fornuftig udnyttelse af personaleressourcer.

Men Danske Handicaporganisationer har peget på, at der er tilfælde, hvor regioner og kommuner ikke kan blive enige om vilkårene, når borgerens hjælpebehov kan varetages af en enkelt hjælper.

Danske Handicaporganisationer fremhæver uenighed om udmåling af lønnen som et af de områder, kommuner og regioner kan være uenige om.

Danske Handicaporganisationer peger også på, at nogle regioner indgår aftaler med firmaer, som skal tilvejebringe respiratorhjælpere. På den måde begrænses borgerens indflydelse på, hvem der ansættes som respiratorhjælper.

Socialudvalget har med afsæt i henvendelsen fra Danske Handicaporganisationer spurgt, hvilke tiltag socialministeren og jeg vil tage for at løse de problemer, der er for borgere med respirator og BPA-ordning, således at samarbejdet mellem regionerne og kommunerne kan komme til at fungere.

For at få et bedre grundlag for at svare på det spørgsmål, har jeg fået oplysninger fra Danske Regioner om omfanget af hjemmerespiratorordninger.

Jeg kan på den baggrund oplyse, at der er mere end 500 borgere på landsplan, som er i respiratorbehandling i deres hjem. Størstedelen af disse har fået en

ordning, hvor den samme person kan varetage både respiratorhjælp og øvrige plejeopgaver.

Danske Regioner har dog også peget på nogle områder, som kan give anledning til uenighed, når regioner og kommuner aftaler fælles ordninger. Det er bl.a. problemer med fastsættelse af aflønningen til hjælperne, som Danske Handicaporganisationer som nævnt også har fremhævet.

Men selvom der nogle steder tilsyneladende er problemer, så hæfter jeg mig ved, at Danske Regioner også beskriver eksempler på *gode erfaringer* med at indgå aftaler om fælles ordninger.

Et konkret eksempel er Region Midtjylland og kommunerne i denne region. Region Midtjylland har oplyst, at respiratorhjelperne løser flest mulige opgaver

i forhold til patienternes behov. Det vil sige, at én og samme hjælper løser både opgaver vedr. respiratorovervågning og opgaver vedr. pleje og omsorg. Og lad mig her citere Region Midt, som til Danske Regioner anfører, at:

”Der er ingen problemer i, at en og samme hjælper løser både de regionale og de kommunale forpligtelser.”

Det finder jeg opmuntrende. For det viser, at nogle steder er det nemt at finde frem til gode løsninger i praksis for de enkelte borgere.

Som nævnt er det også i de øvrige regioner muligt i de fleste tilfælde at etablere fælles hjælperordninger for de borgere, som har behov for både BPA og respiratorhjælper. Vi skal så fremover sikre at det kan lade sig gøre alle steder.

Ministerierne har i 1993 og 1996 udsendt vejledende skrivelser om, hvordan regioner og kommuner kan indgå aftale om at dele udgifterne, når hjælpen efter serviceloven og respiratorhjælpen efter sundhedsloven kan ydes af en enkelt person. Skrivelserne omhandler primært fordeling af de fælles timer. Det er min forståelse, at timefordelingen i forbindelse med fælles ordninger normalt ikke giver problemer.

Men som Danske Handicaporganisationer og Danske Regioner har peget på, er der nu nogle andre problemstillinger, som skal afklares. Selvom der i udpræget grad laves aftaler om fælles hjælperordninger, så er der en række punkter, som kan give anledning til uenighed, og som i værste fald kan føre til, at nogle fælles ordninger forhindres.

Socialministeren og jeg er derfor enige om, at vi nu vil udarbejde en ny skrivelse om administration af fælles ordninger for borgere, som både har BPA og er respiratorbrugere.

Til brug for den skrivelse vil vi inddrage parterne på området. Vi skal have præciseret problemerne. Og derefter skal vi finde frem til de løsninger, som alle parter kan være tilfredse med – som ikke mindst borgeren kan være tilfreds med.

Når der er gode eksempler på, at opgaven *kan* løses i fællesskab, så skal de åbenbares og bruges i alle kommuner og regioner.

Vi vil derfor sætte et sådan arbejde i gang snarest muligt.